17/09/2019

Γιορτάζει το εκκλησάκι που βρίσκεται στο κάστρο της Βόνιτσας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το ιστορικό εκκλησάκι της Αγίας Σοφίας που βρίσκεται μέσα στο Κάστρο της Βόνιτσας εορτάζει σήμερα 17 Σεπτεμβρίου

Στη δυτική πλευρά του κάστρου λίγο χαμηλότερα απ’ τα κτίσματα της ακρόπολης, υπάρχει ένα κτίριο σχεδόν κυκλικού σχήματος που σήμερα είναι εκκλησία αφιερωμένη στην Αγία Σοφία. Παρατηρώντας το εσωτερικό του Ι.Ν. διαπιστώνουμε πως στην αρχική του μορφή ο Ναός πρέπει να είχε σχήμα ελεύθερου σταυρού στηριζόμενου με καμάρες. Στη βόρεια πλευρά διακρίνουμε δίλοβο παράθυρο, χαρακτηριστικό της ναοδομίας την εποχή του δεσποτάτου της ηπείρου. Είναι πιθανό μεταγενέστερες προσθήκες να έδωσαν στο Ναό το σημερινό του σχήμα.

Το εσωτερικό του ναού είναι καλυμμένο πρόσφατα με ασβέστη και πλαστικό χρώμα. Σε μερικά σημεία έχουν τοποθετηθεί πρόσφατα διακοσμητικά στοιχεία μη επιτρέποντάς μας έτσι κάποια εκτίμηση για την αρχική του μορφή.

Μόνο στο ιερό σώζεται, σε όχι καλή κατάσταση, απεικόνηση της Θεοτόκου. Από αυτό μπορούμε να υποθέσουμε πως ίσως ήταν αγιογραφημένος παρόμοια με τους δύο άλλους ναούς της Βόνιτσας (Κοίμηση της Θεοτόκου στο κάστρο και στον Αμαδερό).

Ο χώρος γύρω από την Αγία Σοφία είναι καλαίσθητα διαμορφωμένος σε χώρο αναψυχής απ' όπου μπορεί ο επισκέπτης να θαυμάσει το Μυρτάρι και το υπέροχο ηλιοβασίλεμα στον Αμβρακικό.

Το κάστρο της Βόνιτσας είναι χτισμένο σε λόφο (65 μ.) πάνω από την πόλη και είναι ένα από τα καλύτερα σωζόμενα βυζαντινά και μεσαιωνικά κάστρα της Δυτικής Ελλάδας.

Το όμορφο και γραφικό κάστρο καταλαμβάνει έκταση περίπου 100 στρ. και αποτελεί το στολίδι όχι μόνο της πόλης, αλλά ολόκληρης της βόρειας Ακαρνανίας, τόσο για τη μακραίωνη ιστορία του, όσο και για την επιβλητική του θέση στα στενά του Αμβρακικού.

Στην πρώτη του μορφή αποτελεί χτίσμα της Βυζαντινής εποχής που ενισχύθηκε και επεκτάθηκε επί Βενετοκρατίας. Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας του το κάστρο της Βόνιτσας υπήρξε στρατηγικό σημείο για τον έλεγχο της θαλάσσιας συγκοινωνίας μεταξύ του Αμβρακικού και του Ιονίου, αλλά και το στρατιωτικό έλεγχο της γύρω περιοχής. Η πολύ καλή του θέση, το ισχυρό του τείχος και ο εύκολος εφοδιασμός του σε νερό και τρόφιμα έδινε τη δυνατότητα στον εκάστοτε ηγεμόνα να έχει εκεί αρκετό στρατό και στόλο.

Μέχρι το 1204 το κάστρο βρισκόταν στον έλεγχο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Στη συνέχεια περιήλθε σε άλλους ηγεμόνες, στους οποίους περιλαμβάνονταν οι Βενετοί και οι Τούρκοι και τελικά το 1828 απελευθερώθηκε. Κατά τη διάρκεια τηςιταλογερμανικής κατοχής χρησιμοποιήθηκε για στρατιωτικούς σκοπούς. Το κάστρο, που απλώνεται στην κορυφή του λόφου, έχει διπλό περίβολο.

Ο εσωτερικός, που έχει δύο εισόδους, βόρεια και νότια, είναι της Βυζαντινής εποχής και περικλείει τα διοικητικά κτήρια και τα ερείπια του καθολικού ναού. Τα κτήρια αυτά ήταν κατασκευασμένα από μάρμαρο και δομικά υλικά παλαιότερων κατασκευών. Το διοικητικό κτήριο (Καζάρμα)περικλείονταν από τοίχο με δύο εισόδους, μέσα στον οποίο βρισκόταν και ο καθολικός ναός. Στην εξωτερική του πλευρά, νοτιοδυτικά, βρίσκεται η εκκλησία της Αγίας Σοφίας.

Ο δεύτερος περίβολος του κάστρου κατασκευάστηκε ανάμεσα στο 1260 και στο 1300 από τους Ναπολιτάνους και έχει δύο πύλες, ανατολικά και νότια. Αργότερα

κατασκευάστηκαν δύο εσωτερικές περιστοιχίσεις σε σχήμα πετάλου, η μια από τους Τόκκους και η άλλη από τους Βενετούς μετά το 1717.

Από το κάστρο ξεκινούσαν δύο προμαχώνες, ο ανατολικός έφτανε στη θάλασσα στο λιμάνι και ο δυτικός στο Λιμένι. Και οι δύο ήταν περίπου 300 μέτρα και περιέκλειαν τη Βενετική Κώμη και το Μπόργκο (BorgoSerato). Την οχύρωση συμπληρώνουν τετράγωνοι και κυκλικοί πύργοι.

Ο Τούρκος περιηγητής Εβλιά Τσελεπή, που πέρασε από τη Βόνιτσα στο δεύτερο μισό του 17ου αι., αναφέρει πως στο κάστρο υπήρχαν δέκα οικίες, οπλοστάσιο, αποθήκες, δεξαμενή και ένα μικρό τζαμί. Κάποιες προσθήκες σε προμαχώνες έγιναν από τους Γάλλους στα τέλη του 18ου αι. Στο κάστρο σώζονται στοές που εξασφάλιζαν τη μυστική έξοδο από την πόλη και την πρόσβαση σε περιοχές με νερό. Έξω από το τείχος είχαν φυτευτεί από τους Βενετούς σειρές από φραγκοσυκιές, που χρησίμευαν ως ένα επιπλέον μέσο άμυνας.

Στη Βόνιτσα σώζεται ο θρύλος της Ισπανίδας πριγκίπισσας Ισαβέλλας, η οποία, αφού αιχμαλωτίστηκε από τους Τούρκους σε ναυμαχία φυλακίστηκε στο κάστρο, σε σπίτι δίπλα στο συγκρότημα της Αγίας Σοφίας.

Ο θρύλος θέλει την πριγκίπισσα να δραπετεύει με τη βοήθεια κάποιων μοναχών. Χρονικά ο θρύλος εντάσσεται στην πρώτη περίοδο της Τουρκοκρατίας, όπου ο Τούρκος ναύαρχος Χαριεντίν Μπαρμπαρόσα κατέστρεψε το Δυτικό στόλο στην περιοχή του Ιονίου (1538).

Το κάστρο της Βόνιτσας έχει κηρυχτεί διατηρητέο μνημείο από το 1922 (ΦΕΚ 28/26-2-1922, ΒΔ 25-2-1922).

Πηγή: katounanews.blogspot.com